

РЕШЕНИЕ

№ 4511

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3121** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Р. И. Д. чрез адв. Т., против Решение № 5175/16.12.2022 г., постановено по НАХД № 16429/2021 г. по описа на СРС,100-ен, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-020425 от 08.10.2021 г. издадено от началник сектор към СДВР, отдел „ПП“ по т. 1, с което на основание чл. 175, ал. 1, т.3 от ЗДвП на касационния жалбоподател за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В касационната жалба се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение и неправилно приложение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Касационният жалбоподател сочи, че за всяко нарушение следва да се състави отделен АУАН и НП, с оглед разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, съдът не е взел предвид обясненията на нарушителя, оспорва се изводът за извършено нарушение, оспорва като необоснован направения от въззивната инстанция извод, че при установяване на нарушението по чл. 103 от ЗДвП и определяне на наказанието са взети всички факти, имащи отношение към случая. Алтернативно се излагат доводи за намаляване размера на

наложеното наказание. Моли съда да отмени решението на РС и да отмени издаденото Наказателно постановление за налагане на глоба и лишаване от право да управлява МПС, алтернативно да се измени НП и да се наложи санкция в пределите на предвидения минимум. Претендира разноски в размер на 300лв. адвокатски хонорар. В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. Т., който поддържа касационната жалба и изложените в нея мотиви против решението на въззивната инстанция.

Ответникът по касация, редовно призован не изпраща представител.

Прокурорът от СГП счита, че решението на СРС следва да бъде отменено, а жалбата уважена.

Административен съд - София град, 13-ти касационен състав намира, че касационната жалба е допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211 от АПК, от надлежна страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол пред настоящия съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил частично НП№ 21-4332-020425/08.10.2021г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „ПП“ при СДВР по т.2 и е потвърдил като законосъобразно Наказателно постановление в останалата част- по т.1.

Така постановеното решение е правилно.

Въз основа на вярно установените релевантни за спора факти районният съд е направил обосновани и правилни изводи, които се споделят напълно от настоящата инстанция.

Административнонаказателната отговорност на Р. Д. е ангажирана за това, че на 22.09.2021г. около 15:00ч. в [населено място] като водач на лек автомобил Ф. Голф с рег. [рег.номер на МПС] отказва да изпълни полицейско разпореждане, свеждащо се до това да извърши маневра ляв завой или десен завой, поради временна реорганизация на пътното движение, като същия отказва да предостави документите си и осуетява проверката. За отказа на Д. да извърши разпореденото му от органа е съставен Акт №ГА 445111/22.09.2021г. г. за установяване на административно нарушение по чл. 103 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено процесното Наказателно постановление № 21-4332-020425/08.10.2021г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „ПП“ при СДВР, с което за две нарушения на чл. 103 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 1, пр. 4 от ЗДвП на касатора са наложени наказания глоба в размер на от по 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от по 3 месеца за всяко от тях: по т.1 – отказва да предаде документите си или осуетява извършването на проверка от органите за контрол и по т.2: отказва да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението.

Правилен е изводът, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения, които да водят до отмяна на това основание. Правилни и в съответствие с доказателствата по делото са и изводите на въззивния съд за извършено от Д. нарушение по чл. 103 от ЗДвП и ангажиране отговорността му на основание чл. 175, ал. 1, пр. 4 от ЗДвП. Същото е безспорно установено и доказано от събраните писмени и гласни доказателства по делото. Изводите на въззивния съд са изведени след обсъждане на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, поради което и настоящият касационен състав не намира за необходимо да ги приповтаря отново в настоящото решение и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК препраща към тях.

Неоснователни са възраженията наведени в касационната жалба. На първо място неправилно е схващането на процесуалния представител на касатор, че за всяко нарушение следва да се съставя отделен АУАН, респективно НП. Подобно разбиране не намира опора в закона. Цитираната разпоредба на чл. 18 от ЗАНН гласи, че когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Следователно нормата касае въпросът за изтърпяване на наказанията, но не и за издаването на АУАН.

От друга страна обясненията на нарушителя по същество не отричат извършеното нарушение, а посочват мотивите за действията на лицето, които преценени заедно с останалия доказателствен материал водят до правилния извод за извършено нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

Относно размера на наложеното наказание настоящата инстанция счита, че същият е справедлив и съответен на тежестта на извършеното нарушение, доколкото нарушителят продължително време не е предавал документите си и осуетявал извършването на проверка, наложило идването на други полицейски органи за оказване на съдействие. Предаването на документите на служителите от Четвърто РУ при СДВР не оневинява предходните действия на нарушителя, нито омаловажава степента на обществена опасност на извършеното от него и засягането на обществените отношения.

Предвид изложеното, съдът намира, че Наказателното постановление, предмет на съдебен контрол е законосъобразно, както правилно е приел районният съд. С оглед на гореизложеното съдът счита, че съдебното решение предмет на касационен контрол е правилно, тъй като по отношение на него, не са налице касационните основания на чл. 348 от НПК, вр. с чл. 63, ал. 1 изр. 2 от ЗАНН, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора не се дължат разноски.

По изложените съображения, Административен съд София - област, касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5175 от 16.12.2022 г., постановено по НАХД № 16429/2021 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.